

Resolució 411/2017, de 19 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 463/2017.

Administració reclamada: Institut de secundària (IES) Gaudí, de Reus. Departament d'Ensenyament.

Informació reclamada: Un expedient disciplinari que pot afectar la persona interessada.

Sentit de la Resolució: Desestimació.

Resum: És informació pública tota la que hagi estat elaborada per l'Administració pública i la que és en el seu poder com a conseqüència de les seves funcions, i no hi ha dubte que la resolució d'un expedient sancionador ha estat elaborada per l'Administració competent (en aquest cas, un Institut públic d'educació secundària) i, per tant, és informació pública als efectes de l'LTAIPBG; sense necessitat d'entrar a valorar fins a quin punt la persona reclamant ha de ser considerada interessada o no en aquell procediment, o si té o no té dret a ser-ho, el que està clar és que el dret d'accés a la informació pública no depèn de tenir o no la condició d'interessat en el procediment administratiu corresponent, ja que es tracta d'un dret universal, que pot exercir qualsevol persona respecte de qualsevol informació que estigui a mans de l'Administració i el fet de ser interessat, com a molt, el que pot arribar a fer és reforçar aquest dret universal si s'ha de ponderar en relació amb límits a l'accés; essent així les coses, l'eventual manca de la condició de persona interessada no té efectes significatius per justificar la denegació de l'accés sol·licitat, llevat que sigui escaient ponderar-la amb determinats límits, operació que en aquest cas no s'ha fet. La formulació general del dret a la tutela judicial efectiva feta per l'article 24 de la Constitució està molt lluny de complir amb els requisits mínims de concreció exigibles a la norma amb rang de llei requerida per l'article 15.1 LTAIPBGE per poder emparar l'accés a les dades personals especialment protegides relatives a la comissió d'infraaccions administratives; la formulació constitucional d'un dret, que òbviament es fa en termes molt generals, no és equiparable a l'habilitació legal requerida, per a unes finalitats molt específiques d'accés a un tipus determinat de dades, per l'article 15.1 LTAIPBGE; admetre que l'article 24.2 de la Constitució pugui complir aquesta funció habilitadora seria com acceptar que la mera invocació d'aquest dret constitucional pugui deixar sense efectes l'estricta règim de protecció de les dades especials de l'article 15.1 LTAIPBGE.

Paraules clau: Generalitat. Departament d'Ensenyament. Institut d'educació secundària. Sancions administratives. Persona interessada. Informació pública. Límits. Tutela judicial efectiva. Dades personals. Dades especialment protegides. Infraaccions administratives.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 26 d'octubre de 2017 entra a la GAIP la Reclamació 463/2017, presentada per una persona que té la condició d'interessada en relació amb la informació demanada, contra l'Institut d'Ensenyament secundari (IES) Gaudí, de Reus, i el Departament d'Ensenyament de la Generalitat, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant

no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 20 d'octubre de 2017 la persona reclamant s'adreça al Director de l'IES Gaudí i, després d'exposar que el mateix Director l'hauria convocar dues vegades per informar-lo sobre suposades injúries o calúmnies que haurien format contra ell dues alumnes majors d'edat a les que s'hauria obert expedient disciplinari, sol·licita *còpia de les resolucions dels expedients d'ambdues estudiants visada pel director i secretari del centre, o bé certificat literal de les resolucions dels expedients d'ambdues estudiants, d'acord amb el que diu la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, concretament a l'article 40. La finalitat és que el sol·licitant, part afectada, pugui fer la defensa dels seus interessos.*
3. El 24 d'octubre de 2017 el Director de l'IES Gaudí, després d'invocar la legislació de transparència i accés a la informació pública, resol desestimar la sol·licitud anterior perquè no considera a la persona reclamant part interessada.
4. La Reclamació presentada el 26 d'octubre de 2017 reitera l'objecte i les causes de la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2, manifesta que desconeix l'evolució dels expedients disciplinaris i considera que la legislació de transparència i accés a la informació pública l'empara per poder conèixer les seves resolucions i, en general, tot el que hi pot constar sobre la seva persona.
5. El 6 d'octubre de 2017 la GAIP envia un escrit al Director de l'IES Gaudí, on l'informa de la Reclamació i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. El 16 del mateix mes la GAIP notifica el mateix al Departament d'Ensenyament.
6. El 27 de novembre de 2017 la GAIP rep l'informe del Director de l'IES Gaudí, que exposa les circumstàncies que varen dur a la incoació d'un expedient disciplinari a una alumna per haver fet afirmacions no adequades que afectaven la persona reclamant. L'informe, després d'invocar diversos preceptes de la normativa d'educació i els articles 21.a, e i f i 3 i 23 LTAIPBG, conclou el següent: *la sol·licitud de la persona reclamant "no es pot considerar informació pública, sinó informació privada, d'acord amb el que disposa com a informació pública l'LTAIPBG. Així mateix, en relació amb l'al·legació del senyor ... (la persona reclamant) ..., de considerar-lo persona interessada en la resolució de l'expedient disciplinari de l'alumna, no correspon perquè les*

resolucions d'un expedient disciplinari només afecten els drets i interessos de les persones considerades responsables i no a tercers”.

7. El 28 de novembre de 2017, després de constatar que l'Institut denega la informació sol·licitada al·legant dades personals, la GAIP demana l'informe de l'Autoritat catalana de protecció de dades (APDCAT), d'acord amb el previst per l'article 42.8 LTAIPBG.
8. El 15 de desembre de 2017 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou el següent: *“L'article 24 de la CE empararia l'accés de la persona reclamant a la informació sobre si dues alumnes de l'IES on treballa i respecte les quals se'ls va incoar un procediment disciplinari, a conseqüència d'unes afirmacions que varen efectuar contra la seva persona que podrien atemptar el seu dret a l'honor (article 18.1 CE), han estat sancionades i si la dita sanció és ferma, en tractar-se d'informació necessària per a l'exercici del seu dret a la tutela judicial efectiva”.* L'informe fonamenta aquesta conclusió en l'abast del dret a l'honor de la persona reclamant i en el fet que demana la informació sobre aquests expedients disciplinaris amb la finalitat de defensar-se jurídicament (dret a la defensa), així com també en el fet que l'article 15.1 de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), preveu que es pugui accedir a dades personals relatives a la comissió d'infraccions si així ho preveu una norma amb rang de llei (que en aquest cas, segons l'informe de l'APDCAT, seria l'article 24.2 de la Constitució, que regula el dret a la tutela judicial efectiva). Així mateix, l'informe assenyalava també que al facilitar aquesta informació caldria recordar a la persona reclamant el seu deure de confidencialitat, en virtut del qual no podria utilitzar la informació obtinguda amb una finalitat diferent de la que justificaria l'accés.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la sol·licitud d'informació i de la Reclamació

L'informe de l'Administració afirma que la informació sol·licitada per la persona reclamant (resolucions de dos expedients sancionadors) no és informació pública de l'LTAIPBG, sinó informació privada. Això no és cert, ja que segons l'article 2.b LTAIPBG, és informació pública tota la que hagi estat elaborada per l'Administració pública i la que és en el seu poder com a conseqüència de les seves funcions, i no hi ha dubte que la resolució d'un expedient sancionador ha estat elaborada per l'Administració competent (en aquest cas, un Institut públic d'educació secundària) i, per tant, és informació pública, als efectes de l'LTAIPBG.

Per tant, des del punt de vista del seu objecte, no hi hauria motiu per no admetre aquesta Reclamació, ja que es presenta contra una resolució (de fet, dues, si bé l'informe del Director indica que finalment només n'hi hauria un, d'expedient sancionador) que denega l'accés a informació pública.

2. Condició de persona interessada i límits oposables a l'accés sol·licitat

L'altre argument al·legat a les conclusions de l'informe del Director de l'Institut per denegar la informació sol·licitada és que la persona reclamant no tindria la condició d'interessada en el procediment sancionador del qual en demana còpia de la resolució. Sense necessitat d'entrar a valorar fins a quin punt la persona reclamant ha de ser considerada interessada o no en aquell procediment, o si té o no té dret a ser-ho, el que està clar és que el dret d'accés a la informació pública no depèn de tenir o no la condició d'interessat en el procediment administratiu corresponent, ja que es tracta d'un dret universal, que pot exercir qualsevol persona respecte de qualsevol informació que estigui a mans de l'Administració i el fet de ser interessat, com a molt, el que pot arribar a fer és reforçar aquest dret universal si s'ha de ponderar en relació amb límits a l'accés. Essent així les coses, l'eventual manca de la condició de persona interessada no té efectes significatius per justificar la denegació de l'accés sol·licitat, llevat que sigui escaient ponderar-la amb determinats límits, operació que en aquest cas no s'ha fet.

En aquest cas el límit més clarament oposable a l'accés és el de l'article 23 LTAIPBG, segons el qual les sol·licituds d'accés a la informació pública han de ser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament (o que l'accés demanat estigui emparat per una norma amb rang de llei, afegeix l'article 15.1 LTAIPBGE quan regula l'accés a aquest mateix tipus de dades). L'article 23 LTAIPBG estableix, doncs, un criteri general de protecció de les dades personals relatives a la comissió d'infraccions administratives (com seria el cas de les presumptes infraccions que donen lloc a un expedient disciplinari), que taxativament haurien de ser denegades a terceres persones, fins i tot sense necessitat de ponderació prèvia dels drets i interessos en joc.

L'informe de l'APDCAT incorporat a aquest procediment dona especial rellevància al fet que la persona reclamant demana la informació que és objecte d'aquesta Reclamació amb la finalitat d'exercir el seu dret a la defensa dels seus interessos (que l'informe interpreta que són els vinculats al seu dret a l'honor, que podria haver estat afectat per les possibles injúries efectuades contra la seva persona per les alumnes contra les que s'hauria incoat l'expedient disciplinari). D'aquí que l'APDCAT acabi considerant que l'article 24 de la Constitució, que regula el dret a la tutela judicial efectiva (dret que podria ser exercit per la persona reclamant, als efectes de protegir el seu honor), constitueix la

norma amb rang de llei que empara, als efectes del previst per l'article 15.1 LTAIPBGE, l'accés a una dada personal especialment protegida, com és la relativa a la comissió d'infraccions penals o administratives, i en conseqüència conclogui informant favorablement l'accés a la informació pública sol·licitat per la persona reclamant.

La GAIP no comparteix aquest criteri de l'APDCAT, ja que considera que la formulació general del dret a la tutela judicial efectiva feta per l'article 24 de la Constitució està molt lluny de complir amb els requisits mínims de concreció exigibles a la norma amb rang de llei requerida per l'article 15.1 LTAIPBGE per poder emparar l'accés a les dades personals especialment protegides relatives a la comissió d'infraccions administratives. La formulació constitucional d'un dret, que òbviament es fa en termes molt generals, no és equiparable a l'habilitació legal requerida, per a unes finalitats molt específiques d'accés a un tipus determinat de dades, per l'article 15.1 LTAIPBGE. Admetre que l'article 24.2 de la Constitució pugui complir aquesta funció habilitadora seria com acceptar que la mera invocació d'aquest dret constitucional (o, ja posats, de qualsevol altre, com ara el dret constitucional d'informació) pugui deixar sense efectes l'estricta règim de protecció de les dades especials de l'article 15.1 LTAIPBGE i de l'incís final de l'article 23 LTAIPBG.

A més a més, tampoc queda acreditat en el procediment que el coneixement de la informació sol·licitada sigui necessari per a la defensa del dret a l'honor de la persona reclamant, davant les presumptes injúries de les que hauria set objecte. Si considera que la seva persona ha estat injuriada per una o unes alumnes, té dret a emprendre les accions jurídiques pertinents (tant en via civil, com fins i tot penal, si escau), amb independència de la resolució concreta d'un expedient disciplinari que pugui afectar els mateixos fets que, en tot cas, sempre pot ser requerit pel jutge corresponent. De la informació proporcionada a aquest procediment no es pot deduir que la manca de la informació sol·licitada impedeixi que la persona reclamant pugui emprendre les accions que consideri necessàries per defensar els seus drets.

De les anteriors consideracions cal deduir que la informació sol·licitada no pot ser lliurada a la persona reclamant, per imperatiu del que disposa l'article 23 LTAIPBG. En conseqüència, procedeix desestimar la Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de desembre de 2017, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 463/2017 perquè la informació sol·licitada demana dades personals especialment protegides que l'article 23 LTAIPBG obliga denegar.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 463/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 19 de desembre de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.